

Tempis fugit

Lammetjes in de wei, de dagen worden alweer langer. En waar de een nog hoopt op een late vorstperiode met elfstedentocht, kijk ik uit naar de lente. Eduard, onze opzichter stuurt wekelijks rapporten over de vordering van de bouw. Die lardeert hij met foto's. Elke week een stukje verder. Het lijkt nog maar gisteren dat we een nieuwjaarsborreltje dronken en nu is het alweer bijna maart.

Foto's: Eduard Witte

Ongeveer een jaar geleden was de Lindehoeve nog een overwoekerde jungle en woonde iemand anti-kraak in de boerderij. De vergunning was inmiddels onherroepelijk geworden en we waren druk in de weer om de financiering op tijd rond te krijgen. We moesten immers allemaal op dezelfde dag bij de notaris de akte laten passeren. Ineens gingen sommige banken moeilijk doen over CPO (collectief particulier opdrachtgeverschap), Woningborg had haar twijfels over de stalwoningen. En... zonder Woningborg geen hypotheek. Als er maar eentje uit de boot zou vallen, zou daarmee het hele project vertraging oplopen. Mensen kinderen, wat was het spannend. En het lijkt zo lang geleden!

Voor we het weten is het Kerst en is de boel klaar. Tempis fugit... de tijd vliegt.

Jacques